

Bence Lajos

Boldog vers, csupa bold-ban

Írhatnál egy verset a boldogságról is

– súgta egy belső hang,
mely egyesek szerint közvetlen
a gonosztól jön évmilliók
távolából, az ő csillagjának
a sötétjéből, bukott angyalainak
kódjelen által-keresztül,
– számítógépeken
SPAM alatt keresendő! –
meg írhatnál magáról
a semmiről is, no, nem
AMA nagybetűsről, hanem arról,
mi körülveszi az embert,
mikor tétlen, például
így télen, ügyet sem vetve
a sor- és betűközre, meg
azok nagyságára,
(mint ismeretes pl. a word-ben
lehet fél, egy, másfél,
vagy kétszeres), s a betűtípus
is közömbös – amolyan
igazi verset arról,
mi versbe nem foglalható, mitől
az értelem foglalata is idegen,
fogazata homok gyanánt zúzódik
szét a fogaskerekek között,
meg nem állítva a rendszert,
csak másodpercnyi,
a diszpécseri érzékenység által
sem észlelt kizökkenést okozva,
nem utolsósorban a Mindenségről,
Babits nyomán, hogy az eredmény,
vállalva a Kudarcot, a sírás,
hogy tovább Magamnál úgyse
jutok el, soha el nem jutottam...

Írhatnál persze a Semmiről is,
ama csupa nagybetűsről,
heideggeri vonatkozásaival
a Léttel, a Léthe partjaival
zsörtölődő házsártosság

kapcsán, a kettő örök szimbiózisában,
az Örök és a Pillanat,
a Végláthatatlan és a Végtelen
Vagy-vagyok kierkegaard-i
bozótjában vergődve, a lényeg
és a tiszteletelvűség
szubsztanciális viszonyrendszerének
kauzális vonatkozásait kutatva,
lesve a kútkávaról a mélybe
zuhanó vödör szabadesését,
szemmel követve, figyelni,
ahogy a víz szintjéről millió
pára test szökik vissza felénk,
ahogy a tavasszal levágott
tő újra hajt, ahogy a csures
csóró csöréeknek egész télre
való eleséggel szolgál egy dísznövény
apró piros gyümölcseivel,
s közben a kevély cinegék,
meg zöldikék a drága,
tápláló olajokban gazdag
bolti eleséget csipegetik...
...

Aztán, már itt a kezdetek
kezdetén feladva a nagy
kaland ígérését
– lesz még így sem –
fakadni ki végül, lesz még
így se, kettőezer 12
elején esélyeink
semmivé válásának
hályogos horizontján,
tisztább, jobb
jövőt, hazát is remélve,
miközben hó lepi be
lábnyomunkat, földi
vonulásunk talán egyetlen
boldogító bizonyítékát...
szelek tépázzák széjjel,
viharak a „néma tartományt”...